

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 148/18

Luxemburg, 4 octombrie 2018

Hotărârea în cauza C-379/17
Societă Imobiliare Al Bosco Srl

Regulamentul Bruxelles I nu se opune ca o reglementare a unui stat membru care prevede aplicarea unui termen pentru executarea unei ordonanțe de instituire a unui sechestrul asigurător să se aplice în prezența unei astfel de ordonanțe adoptate în alt stat membru și având caracter executoriu în statul membru solicitat

Al Bosco, o societate imobiliară de drept italian, a obținut la 19 noiembrie 2013 o ordonanță din partea Tribunale di Gorizia (Tribunalul din Gorizia, Italia) prin care a fost autorizată să procedeze la instituirea sechestrului asigurător împotriva domnului Gunter Hober, până la concurența sumei de 1 000 000 de euro, asupra bunurilor sale.

La 22 august 2014, Landgericht München (Tribunalul Regional din München) a încuviințat executarea acestei ordonanțe de sechestrul asigurător în Germania, în temeiul Regulamentului Bruxelles I¹. Acest regulament urmărește să asigure libera circulație a hotărârilor care emană de la statele membre în materie civilă și comercială, simplificând formalitățile pentru ca acestea să fie recunoscute rapid și cu ușurință.

La 23 aprilie, Al Bosco a solicitat serviciului german responsabil de ținerea registrului funciar o inscripție ipotecară asupra bunurilor imobiliare ale debitorului situate în Germania, și anume un apartament în coproprietate și două locuri într-o parcare subterană.

Cererea a fost respinsă ca tardivă. Astfel, potrivit Codului de procedură civilă german, executarea unei ordonanțe de instituire a unui sechestrul asigurător nu este autorizată după scurgerea termenului de o lună începând de la data la care ordonanța a fost dată sau a fost comunicată creditorului. Această normă are ca finalitate protecția debitorului, evitându-se ca hotărâri adoptate în urma unei proceduri sumare de măsuri provizorii să mai poată fi executate pentru o perioadă relativ lungă și în pofida unor eventuale modificări a situației.

Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania), sesizată cu litigiul, ridică problema dacă Regulamentul Bruxelles I se opune ca această regulă să se aplice în privința unei ordonanțe străine de sechestrul asigurător a cărei executare a fost încuviințată în Germania. Instanța s-a adresat deci Curții de Justiție pentru ca aceasta să interpreteze Regulamentul Bruxelles I cu privire la acest aspect.

Prin intermediul hotărârii sale de azi, Curtea răspunde că Regulamentul Bruxelles I nu se opune ca o reglementare a unui stat membru (Germania), cum este cea în cauză, care prevede aplicarea unui termen pentru executarea unei ordonanțe de sechestrul asigurător, să se aplice în prezența unei astfel de ordonanțe adoptate într-un alt stat membru (Italia) și având caracter executoriu în statul membru solicitat (Germania).

¹ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74). Acest regulament a fost abrogat prin Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1, denumit „Regulamentul Bruxelles I bis”). Regulamentul Bruxelles I continuă să se aplice în speță.

Astfel, norma germană în discuție nu privește eliberarea declarației prin care se constată forța executorie a unei hotărâri pronunțate în alt stat membru (declarație care, potrivit Regulamentului Bruxelles I, trebuie să fie eliberată în mod aproape automat), ci executarea propriu-zisă (care nu a fost armonizată de Regulamentul Bruxelles I și rămâne deci, în principiu, supusă dreptului național al instanței sesizate, care în speță este dreptul german).

Deși este adevărat că recunoașterea hotărârilor pronunțate în alt stat membru trebuie să aibă ca efect, în principiu, să le atribuie autoritatea și eficiența de care se bucură în statul membru de origine, nu există însă niciun motiv pentru a acorda unei hotărâri, la momentul executării sale, efecte pe care nu le-ar produce o hotărâre de același tip pronunțată în mod direct în statul membru solicitat. Acest lucru este valabil în ceea ce privește aplicarea termenului în litigiu.

Potrivit Curții, termenul de o lună pentru executarea ordonanțelor de instituire a unui sechestru asigurator, inclusiv atunci când este în discuție executarea ordonanțelor date de instanțele statelor membre, altele decât statul membru solicitat (în acest caz, termenul se calculează începând de la data la care hotărârea de *exequatur* a fost comunicată creditorului), nu implică un risc real ca acesta din urmă să nu poată executa în statul membru solicitat o ordonanță de instituire a unui sechestru asigurator dată în alt stat membru și investită cu formulă executorie.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293